

Rigsdagstidende.

1850.   Forhandlingerne paa Folkethinget.   № 162.

Anden Session.

47de Møde.

Onsdagen den 11te December.

(Fortfat.)

Varfod (forts.): Jeg mener da, at Regjeringen maatte være ligesaa berettiget til, efter en af den selv udarbejdet Valglov eller hvad man vil kalde det, at sammenkalde en saadan Forsamling af Færinger, ogsaa til at drøfte nærværende Udkast. Man vil maaskee dertil indvende, at Følgen deraf vil blive, at Lovens Skjæbne derved vilde blive udsat endnu i 1 Aar; dette er imidlertid en Betænkelse, som for mig ikke har stort at sige, thi, som et gammelt Ord siger, man maa hellere komme lidt seent, naar man blot kommer godt, men for mig maa overhovedet denne Indvending have mindre at sige, end den har for mange Andre, og desværre jeg frygter for de fleste Medlemmer af det ærede Thing. Jeg for mit Vedkommende maa nemlig tilstaae, at jeg ikke kan ønske Færingerne repræsenterede paa den danske Rigsdag, jeg kan ikke ønske det, og skal tillade mig med nogle faa Ord at udtale hvorfor jeg ikke kan ønske det. Dersom Færingerne blive repræsenterede paa den danske Rigsdag, vil deres Repræsentation neppe kunne blive stærkere, idetmindste ikke synderlig stærkere, end den er foreslaaet i det Udkast, som foreligger, altsaa een Repræsentant i Folkethinget og een i Landstinget; men naar nærværende Thing skulde tage Beslutning angaaende udelukkende færøiske Forhold, jeg gjentager det, nærværende Thing, hvis enkelte Medlemmer ere for en aldeles overveiende Part fuldkommen ubekjendte med disse Forhold, saa vil Følgen deraf blive den, at Thinget i det Væsentlige vil komme til at tage en saadan Beslutning udelukkende efter den Mands Tilraadelse, som her i Thinget repræsenterer Færøerne; men der er ogsaa

paa Færøerne forskjellige Anskuelse om vigtige Spørgsmaal, der er paa Færøerne forskellige Anskuelse f. Ex. om Handelsmonopolet, om Communeforholdene o. s. v. Selv om man imidlertid tænkte sig, at der for Dieblisset paa Færøerne kun var een Mening om alle mulige borgerlige Sager, saa vil man dog upaatvilelig være enig med mig i, at i det Dieblis der bliver vaft et saadant politisk Liv paa Færøerne, som ligefrem maatte vækkes ved en Lov af en saa indgribende politisk Natur, som den foreliggende, saa kan det derefter ikke længer blive Tilfældet, at en saadan idyllisk Enighed vedbliver, saa maatte der danne sig politiske Partier ogsaa paa Færøerne, og naar der da kun var een Repræsentant her tilstede i Thinget, saa er kun det ene Parti repræsenteret og det er da, som man let vil være enig med mig i, slet ikke sagt, at det blev det Parti, der havde Sandheden paa sin Side, det er ikke engang, naar man seer hen til de særegne færøiske Forhold, hvor det vil være vanskeligt for de fjernere Beboere at deeltage i Valgene, der er det ikke engang sikkert, at denne ene Mand vilde repræsentere den Anskuelse, der havde de fleste Færinger for sig, og naar nu Thinget skulde tage en Beslutning angaaende det færøiske Forhold, i det Væsentligste ledet af denne ene Repræsentant, saa var det dog virkelig at give en saadan enkelt Mand en ganske overordentlig Magt, og det var dobbelt at give ham en saadan Magt, fordi han paa en Maade stod dækket af hele Thinget. Det er dette, som det forekommer mig, at jeg baade for Færøernes Skyld og for Thingets Skyld paa det Væsentligste maa fraraade. Man vil maaskee sige, at denne ene Repræsentant kunde faae en Modvægt i den Repræsentant, som Færøerne vilde have i det andet Thing, men jeg maa der for det Første i saa